ΑΡΙΘ. 20 15 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1922

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ
ΜΕΤΑΦΥΣΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ
ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ
ΟΔΟΣ ΝΑΥΑΡΙΝΟΥ 12
ΑΘΗΝΑΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΑΝΤ. ΧΑΤΖΗΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΕΟΝ

REVUE BI-MENSUELLE METAPHYSIQUE ET PHILOSOPHIQUE

12, RUE NAVARIN, ATHÈNES

Editeur--Directeur: A. HADJIAPOSTOLOU

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 50

ΕΞΕΔΟΘΗΣΑΝ :

1ον) LE CENTRE DE L' EQUILIBRE MONDIAL, ὑπὸ ***Ἀντωνίου Φ. Χαλᾶ*** Τιμᾶται Δρχ. 20.

2ον) ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΑΛΦΑΒΗΤΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ Ή ΠΕΡΙ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ὑπὸ ***Ἀντωνίου Φ. Χαλᾶ*** Τιμᾶται Δρχ. 6.

Ἀμφότερα εὑρίσκονται καὶ πωλοῦνται εἰς τὰ γραφεῖα μας. Ἀποστέλλονται εἰς τοὺς ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ἐλεύθερα ταχυδρομικῶν τελῶν.

Προετοιμάζονται ὑπὸ τοῦ ἰδίου :

3ον) ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ ΕΝ ΤΗ ΝΕΩΤΕΡΑ ΦΥΣΙΚΗ (Μετάφρασις ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ).

4ον) ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΓΝΩΣΤΑΙ ΤΩΝ ΜΥΣΤΗΡΙΩΝ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ.

ΑΡΙΘ. 20 15 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1922

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ
ΜΕΤΑΦΥΣΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ
ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ
ΟΔΟΣ ΝΑΥΑΡΙΝΟΥ 12
ΑΘΗΝΑΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΑΝΤ. ΧΑΤΖΗΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΕΚΔΟΤΗΣ

Τὰ χειρόγραφα δημοσιευόμενα δὲν ἐπιστρέφονται	**ΣΥΝΔΡΟΜΗ** *Ἐσωτερικοῦ Δρ. 12.—* *Αἰγύπτου Γ, Δ. 50.—* *Ἀμερικῆς Δολ. 2.50*	*Αἱ ἐπιστολαὶ ἐν γένει πρὸς τὴν διεύθυνσιν*

Η ΕΞΕΤΑΣΙΣ
ΤΗΣ ΜΕΤΑΦΥΣΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

Βλέπομεν, χωρὶς ἄλλως τε νὰ παραξενευόμεθα, ὅτι κατὰ διαστήματα χρόνου, εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ προβαίνομεν πρὸς τοὺς ἀναγνώστας τοῦ Ἔωνος εἰς ἐξηγήσεις, διασαφίσεις, κλπ. διὰ τὰς ὁποίας δὲν ἀρκεῖ οὐδὲ ἡ ἰδιαιτέρα μετὰ τῶν φίλων μας ἀλληλογραφία.

Ἠθελήσαμεν νὰ ἀσχοληθῶμεν καὶ διαδώσωμεν καὶ ἐκλαϊκεύσωμεν ἐν Ἑλλάδι, τὰς ἀποκρύφους, πολὺ ὅμως φανεράς, ἐπιστήμας καὶ τὸ ἔργον τοῦτο ἀνελάβομεν καθ' ἣν ἐποχὴν γενικὴ ἐπικρατεῖ ἀντίληψις ὅτι αἱ μεταφυσικαί, ἂν δὲν πρέπει νὰ προκαλοῦν τὸ μειδίαμα καὶ τὴν εἰρωνείαν, πάντως δὲν δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἄξιαι λόγου.

Τοιαύτη, δυστυχῶς ἦτο καὶ εἶνε, ἡ ἰδέα τῆς γενικότητος καὶ ἐν γνώσει τῆς καταστάσεως ταύτης, ἠρχίσαμεν τὴν ἐργασίαν μας.

Εἰς τὴν γενικότητα ὅμως αὐτὴν ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι ὑπάρχουν καὶ ἀρκετοὶ εἰλικρινῶς ἐνδιαφερόμενοι καὶ ἀσπαζόμενοι τὰς ἀρχὰς τῶν μεταφυσικῶν θεωριῶν, τοὺς ὁποίους ἄκοντες συμπαθοῦμεν.

Εἰς τούτους ἀποτεινόμεθα σήμερον.

Ἡ μερὶς αὕτη εἶνε ἐκείνη ἥτις διψᾷ, τὴν εἰς τὰς θεωρίας ταύτας ὑποκρυπτομένην Ἀλήθειαν.

Ἀλλὰ ποίαν ἰδέαν καὶ ἀντίληψιν ἔχει μορφώσει καὶ ἡ μερὶς αὕτη, ἐπὶ τῶν ζητημάτων ἅτινα μᾶς ἀπασχολοῦσιν;

Ἀρκεῖ νὰ εἴπωμεν ὅτι ὑπάρχουν πολλοί, οἵτινες ἐνόμισαν ὅτι ἤρκει μία διήγησις τῆς μάμμης των ἐπὶ παρουσιαζομένων φαντασμάτων, μία διήγησις φίλου ἐπὶ τῶν κατορθωμάτων τῆς ὑψουμένης καὶ κτυπώσης τραπέζης, μία ἀφήγησις προφητικοῦ ὀνείρου, μία παράστασις περιπλανωμένων εἰς τὰ θέατρα ταχυδακτυλουργῶν, ἵνα μορφώσωσι τὴν πλέον χιμαιρικὴν ἰδέαν ἐπὶ τῆς μεταφυσικῆς, ἵνα φαντασθῶσι καὶ ζητήσωσι καὶ ἀναμείνωσι παρ' αὐτῆς τὴν ἐκτέλεσιν, εἰκῇ καὶ ὡς ἔτυχε, τῶν ἀπραγματοποιήτων καὶ ἀδυνάτων.

Παραλλήλως πρὸς ταῦτα πάντα, συνετέλεσαν εἰς τὴν μόρφωσιν τῆς τόσον στρεβλῆς των ἀντιλήψεως καὶ ἄλλα τινα περιστατικά, μὴ ἔχοντα κατ' οὐσίαν κανὲν βάθος ἐννοίας καὶ καμμίαν ἀπολύτως σχέσιν πρὸς ὅ,τι ἡ ἐπιστήμη αὕτη πρεσβεύει, ἅτινα ἠρύσθησαν ἐκ τοῦ καθ' ἡμέραν βίου καὶ τῶν ἐν τῇ κοινωνίᾳ σχέσεών των. Οὕτω, οἱ καθ' ὅλα εὐδιάθετοι καὶ ἀγνοὶ ὀπαδοὶ τῶν μεταφυσικῶν, παρεδέχθησαν ὅτι καὶ ἡ λεκανομάντις κυρία . . . ἀνήκει εἰς τὴν τάξιν τῶν μεταφυσικῶν ἐπιστημόνων. Καὶ ἡ χαρτομάντις κυρία . . . ἐπίσης καὶ ἡ *καφετζοῦ* κυρία . . . ἐπίσης καὶ ἡ κυρά.... τῆς συνοικίας τῶν Πετραλώνων ἢ τοῦ Ἀεριόφωτος *ποῦ μιλεῖ τὶς νύχτες μὲ τὸ φεγγάρι καὶ μὲ τ' ἄστρα*, ἐπίσης καὶ οὕτω καθεξῆς.

Ἐν μέσῳ τῆς ἀοριστίας αὐτῆς καὶ τῆς συγχύσεως ἀνεφάνη ὁ «Ἔων».

Πολλοὶ τότε ἤλπισαν ὅτι θὰ ἦτο οὗτος ἓν κέντρον ἀπὸ ἐκεῖνα ποῦ ἀφθονοῦν ἰδίως ἐν Παρισίοις, ὅπου θὰ ἠδύνατό τις, νὰ μάθῃ τὴν ἐξέλιξιν τῆς κληρονομικῆς ἢ αἰσθηματικῆς του ὑποθέσεως ἢ ἓν κέντρον, ἐπὶ τέλους, ὅπου ἡ συσσωρευθεῖσα περιέργειά του, ἀπὸ ὅσα ἤκουσε καὶ ἔμαθε, θὰ ἠδύνατο πλήρως να ἱκανοποιηθῇ. Μᾶς ἠρώτησαν τότε ἀρκετοί, ἐὰν κάμνωμεν πνευματισμόν.

— Ναί, ἀπηντήσαμεν, ἐκάμνομεν, ἀλλὰ παρῃτήθημεν τῶν πειραμάτων μόλις πρὸ δεκαετίας.

— Καὶ τώρα διατί δὲν κάμνετε;

— Διότι, τὰ ἀποτελέσματα τῶν πειραμάτων δὲν μᾶς ἔδιδον, ὅ,τι εἴχομεν ἐπιθυμήσει.

— Δηλαδή, τί εἴχατε ἐπιθυμήσει;

— Τὴν ἀνωτέραν Γνῶσιν.

Ὁ συνομιλητής μας κατεβίβαζε μελαγχολικὸς τὴν κεφαλὴν καὶ ἤλασσε θέμα πρὸ τῆς ἀπροσδοκήτου ἀπαντήσεως. Τίς οἶδε ποῖον εὐτελὲς ἐλατήριον τὸν ὤθει νὰ κάμῃ τὴν γνωριμίαν μας!

Πρὸς τούτους λοιπὸν ἀποτεινόμεθα καὶ λέγομεν ὅτι εἶνε μεγάλη των πλάνη νὰ νομίζωσιν ὅτι ἐκ τῶν μεταφυσικῶν ἐπιστημῶν, πρέπει νὰ ἀναμένωσιν ὑλικὰ ὠφέλη. Οἱ φακίραι τῶν Ἰνδιῶν οἵτι-

νες ἦσαν ἰσχυροὶ Μάγοι καὶ διέθετον ἰσχυροτάτας ἀοράτους δυνάμεις, ἔχανον παραχρῆμα τὴν δύναμίν των αὐτήν, ὅταν θὰ τὴν ἐχρησιμοποίουν πρὸς σκοποὺς ὑλικούς. Ἐπὶ πλέον οὗτοι καὶ ἐὰν ἦσαν πολλῶν ἡμερῶν νήστεις, οὐδέποτε ἐζήτουν, ἐλάμβανον δὲ μόνον ὁσάκις τοὺς ἔδιδον τροφήν.

Κύριον χαρακτηριστικὸν παντὸς μύστου εἶνε ἡ ἀνιδιοτέλεια, ἡ Σοφία καὶ ἡ Ἀγάπη.

Ἡ μεταφυσικὴ ἐπιστήμη μὴ πραγματευομένη περὶ τῆς ὕλης μας καὶ τῶν ὑλικῶν μας ὑποθέσεων, δὲν εἶνε δυνατὸν καὶ νὰ ἐνδιαφέρεται δι' αὐτῆς.

Δὲν ἔχουν συνεπῶς οὐδεμίαν θέσιν αἱ ἑκάστοτε ἀποτεινόμεναι εἰς ἡμᾶς ἐρωτήσεις ἵνα τοὺς δώσωμεν νοερὰς ἀπαντήσεις καὶ ἐπὶ πλέον κηρύσσομεν ἑαυτοὺς ἐντελῶς ἀναρμοδίους διὰ νὰ λύσωμεν πᾶσαν ἀπορίαν ἀναγομένην εἰς τὰς σοφὰς γνώσεις καὶ τὴν ἐμπειρίαν τῆς τυχούσης *χαρτορίχτρας*.

Εἴπομεν καὶ ἄλλοτε, τὸ τονίζομεν καὶ σήμερον.

Ἡ μελέτη τῆς μεταφυσικῆς ἀνῆλθε καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ μεγάλου θρόνου καὶ εἶνε ἐπιστήμη κατ' οὐσίαν καὶ ἔννοιαν. Ὁ θέλων ἢ καὶ ὁ ἁπλῶς εὑρίσκων τὸν ἑαυτόν του διατεθειμένον νὰ ἀκολουθήσῃ τὰ διδάγματά της, πρέπει προηγουμένως ν' ἀποβάλῃ παντελῶς τὸν ὑλικὸν ἄνθρωπον, τοὺς ὑλικοὺς αὐτοῦ σκοποὺς καὶ σκέψεις καὶ νὰ ἐπιζητῇ ν' ἀρυσθῇ ἐκ τῶν διδασκαλιῶν της, ὅ,τι θὰ ἠδύνατο νὰ μορφώσῃ τὸν χαρακτῆρα του, νὰ ἐξυψώσῃ καὶ ἐξευγενίσῃ τὴν ψυχήν του, νὰ τονώσῃ καὶ ἐνδυναμώσῃ τὸ πνεῦμα του.

Πρέπει, προσέτι, ν' ἀφίνῃ τὸ πνεῦμα του ἐλεύθερον νὰ ἐναγκαλισθῇ τὰ ὑπέρτερα στρώματα τῶν κόσμων τῶν ἀγνώστων, νὰ ἐνστερνισθῇ τὰ μεγαλεῖα των, νὰ ζήσῃ εἰς τούτους, ἵνα ἐπανεύρῃ τὴν ἀπωλεσθεῖσαν πρὸς τὸν Ἀνώτατον Κυρίαρχον καὶ Δημιουργὸν τοῦ Σύμπαντος Πίστιν.

Ἰδοὺ ὁ τελικὸς σκοπὸς καὶ τὸ μέγα δῶρον, ἐκ τῆς μελέτης τῶν κατωτέρων βαθμίδων τῆς μεταφυσικῆς ἐπιστήμης, εἰς τὴν ἀπόκτησιν τοῦ ὁποίου μὲ ἀγαθὴν προαίρεσιν καὶ πάσει δυνάμει πρέπει νὰ σπεύσωμεν πάντες.

Τοῦτο εἶνε τὸ ἐπιτακτικὸν ἐσώτερον καθῆκον μας.

Ἀπὸ τὴν συναίσθησιν αὐτήν, ἀπὸ τὴν συνείδησιν αὐτήν, περὶ τῶν ἀποκρύφων ἐπιστημῶν, ἐγεννήθη καὶ ἐμορφώθη ἡ Ἰδεολογία μας, ἐκδηλωθεῖσα, προϊόντος τοῦ χρόνου, εἰς τὴν ἔκδοσιν τοῦ «Ἔωνος».

Λυπούμεθα, συνεπῶς, εὑρισκόμενοι εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ δηλώσωμεν ὅτι μᾶς εἶνε ἀδύνατον νὰ ἐκπέσωμεν ἡμεῖς καὶ νὰ ἐξευτελίσωμεν ἐπιστήμην, καταβιβάζοντες αὐτὴν εἰς στρῶμα ὅπερ οὔτε σκόπιμόν, οὔτε ἐπαγωγόν, οὔτε ὠφέλιμον εἶνε πρὸς ἐκείνους διὰ τοὺς ὁποίους ἀκριβῶς ἐργαζόμεθα σήμερον.

Α. ΧΑΤΖΗΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ΨΥΧΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

B. THOMSON

Ο ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΜΟΣ

(Κατὰ μετάφρασιν Π. Γράβιγγερ)

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου καὶ τέλος)

Ἀφ' ἑτέρου, ἐὰν πρόκειται νὰ λάβωμεν σοβαρὰ πειράματα, δὲν πρέπει νὰ ἀφιέμεθα εἰς τὴν ἰδέαν ὅτι διὰ τοῦ πλήθους τῶν παρισταμένων εἶναι δυνατὸν νὰ ὑποβοηθηθῇ ἡ παραγωγὴ τῶν πνευματιστικῶν φαινομένων.

Ὅσον περισσότερα πρόσωπα εὑρίσκονται πέριξ τῆς τραπέζης, τόσον ἐπίφοβον εἶναι νὰ ὑπάρχῃ νευρικόν τι τοιοῦτον ὅπερ θὰ θέσῃ, ἔστω καὶ ἀκουσίως, εἰς κίνησιν τὴν τράπεζαν.

Τὸ καλλίτερον ὅπερ δύναται νὰ γίνῃ, εἶναι νὰ εὑρίσκωνται δύο μόνον πρόσωπα πέριξ τῆς τραπέζης: ὁ μεσάζων καὶ ὁ πνευματιστής, ὅστις πρέπει νὰ κέκτηται πολὺ θετικοῦ χαρακτῆρος καὶ ἰσχυρᾶς θελήσεως.

Πράγματι, ὁ μεσάζων, ἀκριβῶς ἕνεκα τῶν ἀρετῶν τοῦ μεσάζοντος ἃς κατέχει, εἶναι πρόσωπον παθητικὸν καὶ εὐαίσθητον, δύναται δὲ νὰ ἐπιρεασθῇ ἀκόμη καὶ ὑπὸ τῶν ἰδίων του ἰδεῶν.

Ἕνεκα τοῦ λόγου τούτου πρέπει νὰ ἐπιτηρῆται αὐστηρότατα.

Γνωστὸν τυγχάνει ὅτι, κατὰ τὰς νευρικὰς ἀσθενείας, πολλοὶ ἀσθενεῖς, πιστεύοντες ὅτι εἶναι προσβεβλημένοι ὑπό τινος ἀσθενείας, παρουσιάζουσι μὲ ὅλας τὰς λεπτομερείας συμπτώματα οὐχὶ μόνον ἐξωτερικά, ἀλλ' ἅμα καὶ ἐσωτερικά.

Ὡσαύτως εἶναι γνωστόν, ὅτι συνηντήθησαν περιπτώσεις νευρικῶν φυματιώσεων καὶ σοβαροτάτων ἄλλων νόσων, ἀκόμη δὲ καὶ ἐγγυμοσῦναι νευρικῆς προελεύσεως, προερχόμεναι ἐκ τῆς ἐπιθυμίας πρὸς μητρότητα καὶ παρουσιάζουσαι πάντα τὰ συμπτώματα αὐτῶν, ἐλθούσης δὲ τῆς στιγμῆς τῆς γεννήσεως, ἐξηφανίζοντο χωρὶς νὰ ἀφήσωσιν οὐδὲν ἴχνος.

Τὰ τοιαῦτα παραδείγματα ἐμφαίνουσιν ἡμῖν ὅτι ἡ σταθερὰ καὶ διαρκὴς ἐνσωμάτωσις ἑνὸς προσώπου, δύναται νὰ ἀφήσῃ νευρικὰς διαταράξεις, πολλοὶ δὲ μεσάζοντες, κινούμενοι ἐκ τῆς ἐπιθυμίας ἀφ' ἑνὸς ἐκ τοῦ νὰ καταστῶσι περίφημοι, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ κερδίσωσι χρήματα, προστρέχουσιν εἰς νοθεύσεις τῶν φαινομένων, ἐνίοτε δὲ ὑποβοηθοῦσιν αὐτὰ διὰ σχετικῶν μέσων ἀπάτης.

Δὲν πρέπει ἐπομένως νὰ διστάζωμεν νὰ ἐρευνῶμεν καὶ νὰ ἐξετάζωμεν καλῶς τὸ μέλλον νὰ παραγάγῃ πνευματιστιστὰ φαινόμενα μέντιουμ, ἐὰν δὲ εἶναι θηλυκοῦ γένους, ἡ ἔρευνα αὕτη δέον νὰ ἐκτελῆται ὑπὸ γυναικὸς γνωστῆς εἰς τὸν πειραματιστήν, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ψυχραιμίαν καὶ τὴν τιμιότητά της.

Βεβαιωθέντες νῦν περὶ τῆς τιμιότητος τοῦ μεσάζοντος, πρέπει ἐπίσης νὰ βεβαιωθῶμεν καὶ ἐπὶ τῆς τῶν παρεστώτων εἰς τὰ πειράματα. Καὶ τοῦτο εἶναι εἰς τῶν λόγων δι' οὓς πρέπει νὰ παρευρί-

σκωνται εἰς τὰ πειράματα ὅσον τὸ δυνατὸν ὀλιγώτερα πρόσωπα.

Πράγματι δὲ ἐκτὸς τῶν ἀκουσίων ἀπατεώνων, δυνατὸν νὰ ὑπάρχωσι μεταξὺ αὐτῶν καὶ ἑκούσιοι τοιοῦτοι οἵτινες προσπαθοῦσι νὰ ὑποβοηθήσωσι τὴν παραγωγὴν τῶν φαινομένων μέσον ἀπάτης, ὁρμώμενοι εἰς τοῦτο ἢ ἐξ ἁπλῆς διασκεδάσεως ἢ ἐξ ἀνωτέρου τινος σκοποῦ.

Μὴ φοβεῖσθε λοιπόν, ἐπαναλαμβάνω, νὰ ἐξερευνῆτε προσεκτικῶς αὐτούς, ἀκόμη καὶ κάτωθεν τῶν ἐνδυμάτων των: ἐὰν εὑρίσκωνται ἐν τάξει, θὰ δεχθῶσι τὴν ἐξέτασιν ταύτην εὐχαρίστως.

Θὰ ἠδυνάμεθα ν' ἀφιερώσωμεν ὁλόκληρον πραγματείαν ἐπὶ τῶν χαρακτηριστικῶν ἅτινα παρουσιάζουσιν οἱ καλοὶ μεσάζοντες καὶ δι' ὧν δυνάμεθα νὰ ἀναγνωρίσωμεν αὐτούς. Ἐν τούτοις, ὀφρεῖς κυκλικοὶ καὶ ὑπερυψωμένοι, εἶναι σημεῖον νευρικῆς ὑπερευαισθησίας. Ἐὰν οὗτοι κεῖνται ἄνωθεν στρογγύλου, καὶ καμπυλωτοῦ ὀφθαλμοῦ ἡ εὐαισθησία εἶναι ἐξαιρετικῶς μεγάλη, ὁ δὲ μεσάζων ὁ κατέχων τοιοῦτον ὀφθαλμὸν εἶναι ἐπιδεκτικὸς εἰς διορατικότητα (clair voyance).

Ὁ στρογγῦλος καὶ διαφεύγων πώγων, εἶναι ὡσαύτως σημεῖον μεσαζότητος, ἐν γένει δὲ πάντα τὰ χαρακτηριστικὰ ἀνθρώπου ἀσθενοῦς θελήσεως καὶ νευρικῆς ὑπερευαισθησίας. Κατὰ τὸ μέγιστον μέρος θὰ εὕρωμεν τοὺς μεγάλους μεμυημένους καὶ τοὺς λαμβάνοντας διαφόρους ἀνακοινώσεις καὶ ὁράματα, ἔχοντας στρογγύλους ὀφθαλμοὺς καὶ τοξοειδεῖς ὀφρεῖς. Εἰς τὰ φαινόμενα ταῦτα, χωρὶς νὰ ἀποδώσωμεν αὐτοῖς ἀνώτερόν τινα χαρακτῆρα πνευματικότητος, δυνάμεθα νὰ δώσωμεν ἐπιστημονικήν τινα ἐξήγησιν.

Ὁ ὁρῶν ἢ ἡ ὁρῶσα, ἐπιδεκτικὴ εἰς τὰ τοιαῦτα φαινόμενα ἕνεκα τῆς φυσικῆς αὐτῆς ἰδιοσυγκρασίας καὶ σοβαρᾶς πρὸς τοῦτο ἐξασκήσεως εἰς οἵαν ὑποβάλλονται οἱ μῦσται, εἶναι δυνατὸν αὐτοῖς νὰ ἐξάγωσιν εὐκολώτερον τὸ ἀστρικόν των σῶμα ἢ πρόσωπόν τι κατοικοῦν μεταξὺ τῶν ἄλλων διεφθαρμένων ἀνθρώπων, ὑποκείμενον εἰς τὰς προσβολὰς τῶν συμφερόντων καὶ ὑφιστάμενα ἐξάσκησιν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον κακὴν καὶ ἐν τέλει ὑποκύπτοντες ἑκουσίως ἢ ἀκουσίως, εἰς τὰς προσβολὰς τῆς διαθρέψεως αἵτινες, ὡς γνωστόν, παχύνουσι τὸ ὑλικὸν σῶμα καὶ ἐμποδίζουσι τὴν αὔξησιν τοῦ πνεύματος. Οἱ ὁρῶντες οὗτοι μεσάζοντες, ἐξημμένοι ἐκ τοῦ πρὸς τὸ Θεῖον ἔρωτός των, ἔσχον πολλάκις τὴν εὐκαιρίαν νὰ τεθῶσι μέσου τοῦ *ἀστρικοῦ* καλουμένου *σώματός* των, εἰς ἐπικοινωνίας μετ' αὐτοῦ. Διὰ τῆς τοιαύτης συμβολῆς τοῦ πνεύματος μετὰ τῆς ὕλης, προκαλεῖται ἡ ἐπίτευξις διαφόρων ὁραμάτων, ἀνακοινώσεων καὶ ἐπικοινωνιῶν προερχομένων ἐκ μέρους ὑψωμένων βαθμίδων πνευμάτων, αἵτινες ἀνακοινώσεις δύνανται νὰ χρησιμεύσωσι κατόπιν ὡς ὁδηγοὶ τῶν ἀνθρώπων εἰς τὰς πράξεις των,

Ὁ ἔναντι τοῦ μεσάζοντος τοποθετούμενος πειραματιστὴς δέον νὰ παρουσιάζῃ φυσικοὺς καὶ ἠθικοὺς χαρακτῆρας ὅλως ἀντιθέτους πρὸς τοὺς τοῦ μεσάζοντος: δέον οἱ ὀφρεῖς αὐτοῦ νὰ εἶναι

εὐθεῖς καὶ ὀξεῖς, νὰ κῆνται δὲ ἄνωθεν κοίλων ὀφθαλμῶν, ὁ δὲ πώγων αὐτοῦ νὰ εἶναι ἀρκετὰ προεκταμένος πρὸς τὰ ἐμπρός. Ἡ θέσις του ὡς πειραματιστοῦ δεῖται χαρακτῆρος ἰσχυρᾶς θελήσεως καὶ μεγίστης ψυχραιμίας: τοιουτοτρόπως οὗτος θὰ δυνηθῇ νὰ ἀνακαλύψῃ πάσας τὰς ἑκουσίας ὡς καὶ ἀκουσίας ἀπάτας αἵτινες δυνατὸν νὰ λάβωσι χώραν ἐκ μέρους τοῦ μεσάζοντος.

Ὑπάρχουσιν ἐν τούτοις ἄνθρωποι οἵτινες λέγουσι:

«Τότε μόνον θὰ πιστεύσω εἰς τὸν πνευματισμόν, ὅταν θὰ ἴδω τὰ φάσματα νὰ παράγωνται ἐν πλήρει φωτὶ καὶ ὑπὸ ὅρους οὓς θὰ καθορίσω ἐκ τῶν προτέρων».

Οἱ τοιοῦτοι ὅμως ἀγνοοῦσι τελείως τοὺς νόμους τῶν πνευματιστικῶν φαινομένων.

Τοιουτοτρόπως καὶ ὁ γνωστὸς κ. Αἰμ. Boirac, ἐν τῷ βιβλίῳ του: L'étude scientifique du spiritisme, γράφει ὅτι καὶ οὗτος ἠθέλησε νὰ παραγάγῃ, ὑπὸ ἐπιστημονικὸν ὅλως πνεῦμα καὶ ὑπὸ ὅρους, οἵους μεταχειρίζονται κατὰ τὰ φυσικὰ πειράματα, τοιαῦτα φαινόμενα, ἀλλ' ὅτι παρεδέχετο ταῦτα ὁπωσδήποτε καὶ ἂν παρουσιάζοντο, ἀποβλέπων μόνον εἰς τὴν συλλογὴν ἀριθμοῦ τινος τοιούτων φαινομένων, ἵνα κατόπιν διατυπώσῃ τὸν διέποντα αὐτὸν νόμον.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἵνα ληφθῶσι πνευματιστικὰ φαινόμενα, ἀπαιτεῖται τελεία ἡσυχία, ἵνα μὴν ἐπέρχεται ἀνωφελὴς διασκεδασμὸς τοῦ ὑπὸ τοῦ ὑποκειμένου ἐξωτερικευομένου ρευστοῦ, προερχόμενος ἐκ τοῦ πλήθους τῶν παρισταμένων.

Ἀφ' ἑτέρου μεταξὺ τῶν δυσκόλως παραγομένων φαινομένων, καταλέγεται καὶ ἡ τεχνητὴ συμπύκνωσις τοῦ ρευστοῦ, ἤτοι αἱ κληθεῖσαι *ὑλοποιήσεις*. Τὰ κατὰ ταύτας λαμβανόμενα ὑλοποιημένα μέλη, ὄντα μᾶλλον φωσφοριζούσης ὑποστάσεως ἢ φωτεινῆς, ἀπαιτεῖται τοὐλάχιστον μερικὴ σκοτία.

Πιθανόν τινες νὰ προτάξωσιν ὅτι ἡ σκοτία διευκολύνει κατὰ πολὺ τοὺς ἀπατεῶνας μεσάζοντας κατὰ τρόπον ὥστε τὰ λαμβανόμενα φαινόμενα νὰ ὀφείλωνται πολλῷ μᾶλλον εἰς ἀπάτας παρὰ εἰς καθαρὰν ἀλήθειαν. Ἐν τούτοις ἐὰν ὁ πειραματιστὴς λάβῃ τὰ ἀναγκαιοῦντα μέτρα, ἡ παραγωγὴ τῶν τοιούτων ἀπατῶν δύναται νὰ καταργηθῇ.

Ἵνα λάβητε τὴν αὐτόματον γραφήν, τοποθετηθῆτε εἴς τι ἥσυχον μέρος καὶ εἰς ὥραν καθ' ἣν δὲν κινδυνεύετε νὰ ἐνοχληθῆτε παρ' οὐδενός. Ἐστὲ ἥσυχος: Ἐὰν τὸ πνεῦμα σας εἶναι διατεταραγμένον, ὑπάρχει φόβος νὰ αὐθυποβληθῆτε καὶ νὰ γράψητε, σεῖς ὁ ἴδιος, ἐκεῖνο ὅπερ ζητεῖτε ἐκ τοῦ ἀοράτου. Ὡσαύτως μὴ συγκεντροῖτε ἰσχυρῶς τὴν σκέψιν σας εἰς ἐκεῖνο, ὅπερ ἐπιθυμεῖτε νὰ λάβητε.

Κρατεῖτε τὸ μολυβδοκόνδυλον ἢ τὸν κονδυλοφόρον σας ἐλαφρῶς εἰς ἐπαφὴν μετὰ τοῦ ἔμπροσθέν σας τοποθετημένου λευκοῦ χάρτου, καί, καθισθέντες ὅσον ἔνεστι ἀναπαυτικώτερον, ἄνευ ἐκτο-

νώσεώς τινος τῶν μυῶν ἢ τῶν νεύρων, περιμείνατε ἐν τῇ κατὰ τὸ δυνατότερον μεγαλειτέρᾳ παθητικότητι, τὰς ἀνακοινώσεις ἅτινας μετά τινας δοκιμὰς θὰ ἐπιτύχητε.

Διὰ νὰ συνοψίσωμεν λοιπὸν πάντα τὰ ἀνωτέρω, δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι πρόσωπά τινα, διὰ σχετικῆς συγκεντρώσεως καὶ κατόπιν σοβαρᾶς ἐπιβλέψεως, δύνανται νὰ λάβωσι πνευματιστικὰ φαινόμενα. Ἐκεῖνα ἅτινα εὐκολώτερον λαμβάνονται εἶναι κατὰ σειρὰν ἡ κίνησις τῆς τραπέζης, μετὰ ταῦτα τὰ ἐπ' αὐτῆς κρουόμενα κτυπήματα, ἀπαντῶντα δι' ἀντιστοίχων γραμμάτων καὶ συνιστῶντα λέξεις, φράσεις καὶ ὁλοκλήρους ἐνοίας, ἤτοι ἡ *τυπτολογία*. Κατόπιν ἀκολουθεῖ τὸ φαινόμενον τῆς αὐτομάτου γραφῆς, ἤτοι τὸ φαινόμενον κατὰ τὸ ὁποῖον ὁ μεσάζων γράφει ἀπαντῶν εἰς τὰς τεθείσας αὐτῷ ἐρωτήσεις χωρὶς νὰ ἔχῃ συνείδησιν ἑαυτοῦ. Μετὰ ταῦτα ἔρχεται ἡ σειρὰ τῶν ρευστῶν συμπυκνώσεων, δι' ὧν παρουσιάζονται ὑπὸ φωσφορίζουσαν σύστασιν μέλη ὁμοιάζοντα πρὸς ἀνθρώπινα. Τέλος ἐὰν φθάσωμεν εἰς τὰ ἀκρότατα φαινόμενα, θὰ παρατηρήσωμεν τὰς καλουμένας *προσκομίσεις* (apports), μετακινήσεις ἀντικειμένων ἄνευ ἐπαφῆς· καὶ ἐν τέλει τὰς *ὑλοποιήσεις*, ἤτοι τὰς παρουσιάσεις προσώπων τεθνεώτων ὑπὸ συμπύκνωσιν, μέχρι τοῦ σημείου τοῦ νὰ προκαλῶσιν εἴδωλον ἐν τῷ ἀμφιβληστροειδῆ ἡμῶν χιτῶνι, κατὰ πρῶτον ὑπὸ ρευστὴν μόνον μορφήν, μετὰ ταῦτα δὲ ὑπὸ ὑλικὴν ὑπόστασιν, ὡς εἶναι ἡ περίπτωσις τοῦ φάσματος τῆς Καίτης King τῆς ἐξετασθείσης ὑπὸ τοῦ W. Crookes.

ΤΑ ΙΔΙΟΦΥΗ ΠΑΙΔΙΑ

Τὰ παιδία τὰ καλούμενα ἰδιοφυῆ κέκτηνται προώρους καὶ θαμασίας ψυχικὰς ἢ πνευματικὰς ἰδιότητας αἵτινες ἀναπτύσσονται κατὰ τὴν παιδικὴν ἡλικίαν ἢ εἰς ἡλικίαν καθ' ἣν οὐδόλως αὗται ἀναπτύσσονται.

Αἱ ὑπερφυσικαὶ ἰδιότητες ἃς κέκτηνται φύσει, ἢ προσκτῶσιν λίαν ἐνωρὶς τὰ ἰδιοφυῆ παιδία, δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἀποδείξεις τῆς προϋπαρξάσης ζωῆς καὶ ὡς ἀποκαλύψεις ἰδιοτήτων καὶ ἔργων κτηθεισῶν καὶ ἐκτελεσθέντων ὑπὸ τῆς ψυχῆς εἰς προηγουμένας αὐτῇ ὑπάρξεις, ἢ καὶ ἀνηκούσας φύσει εἰς αὐτὴν τὴν ψυχὴν καὶ μὴ ἐκδηλουμένας εἰμὴ ἐκ σπανίας καὶ ἐξαιρέτου βιολογικῆς ἐκτυλίξεως τῶν ψυχικῶν κυτάρρων τοῦ ἐγκεφάλου.

Τὰ φαινόμενα τοῦ εἴδους τούτου, περὶ ὧν ὁμιλεῖ ἡ ἱστορία, συνδέονται μὲ τὸ παρελθόν, καὶ ἀποδεικνύουσιν ὅτι ἡ ὀργανωτικὴ δύναμις ἡ ἀναπτυσσομένη ἐν τοῖς κυτάρροις εἶναι ἡ ψυχὴ ἥτις ἐνσαρκοῦται ἐν ἡμῖν μὲ ἓν παρελθὸν ἀναπτύξεως καὶ διανοητικῆς ἐργασίας, ἣν προσεκτήσατο εἰς προϋπάρξαντα ὄντα, εἴτε ἐν τῷ

κοσμῳ εἴτε καὶ ἐν ἄλλοις, καὶ ἀπόδειξιν τούτου ἔχομεν τὰς φυσικάς, ἠθικὰς καὶ διανοητικὰς ἰδιότητας αἵτινες ἐκδηλοῦνται ἀνίσως κατὰ τὴν παιδικὴν καὶ νεανικὴν ἡλικίαν, ὅταν αὗται δὲν ἐξαρτῶνται ἐκ τῆς συστάσεως τοῦ σώματος.

Ἄπειρα εἶναι τὰ ἱστορικῶς βεβαιούμενα παραδείγματα τῶν ἰδιοφυῶν παιδίων. Θ' ἀρκεσθῶμεν νὰ ἐκθέσωμεν ἐξ αὐτῶν τὰ κυριώτερα καὶ ὅσα συντελοῦσι εἰς ὑποστήριξιν τῆς ἐπεξηγηματικῆς θεωρίας αὐτῶν ἣν ἄνω ἐσημείωσα, καὶ ἐν πρώτοις θὰ ἐκθέσω ὑμῖν παραδείγματα τινὰ ἰδιοφυῶν ἀριθμιστῶν.

Τὸ παιδίον Maurice Frankel ἐξ Οὐγγαρίας εἰς ἡλικίαν 5 ἐτῶν ἔκαμε τοὺς πλέον ἐπιπλόκους ἀριθμητικοὺς ὑπολογισμοὺς καὶ ἔλυε τὰ δυσκολώτερα ἀριθμητικὰ προβλήματα μετὰ μεγίστης εὐκολίας. Ἐπὶ πλέον ὑπελόγιζεν ἐκ μνήμης ἑκατομμύρια καὶ δισεκατομμύρια μετὰ καταπληκτικῆς ταχύτητος.

Τὸ παιδίον Mathieu Lecoq ἐξ Ἰταλίας γεννηθὲν κατὰ τὸ ἔτος 1664 καὶ τὸ ὁποῖον ἠγνόει ν' ἀναγινώσκῃ καὶ νὰ γράφῃ εἰς ἡλικίαν 6 ἐτῶν ἔλυε τὰ δυσκολώτερα ἀριθμητικὰ προβλήματα ἐπὶ τῆς τετραγωνικῆς κυβικῆς ρίζης.

Τὸ παιδίον Zera Collurn γεννηθὲν εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας κατὰ τὸ ἔτος 1812 ἔδιδε μετὰ καταπληκτικῆς ταχύτητος τὴν δεκάτην δύναμιν ἑνὸς ἀριθμοῦ, καὶ ἐξήγαγε τὴν κυβικὴν ρίζαν ἑνὸς ἀριθμοῦ ἐκ περισσοτέρων ψηφίων μετὰ μεγίστης εὐκολίας.

Εἷς ποιμὴν Γάλλος ὀνόματι Madeux ἦτο θαυμάσιος ἀριθμιστὴς ὑπελόγιζεν ἐκ μνήμης μετὰ μεγίστης ταχύτητος, καὶ ἔδιδε τὴν λύσιν τῶν δυσκολωτέρων προβλημάτων.

Εἷς ἕτερος ποιμὴν Σικελός, ὀνόματι Vito Mangiamele, ἔλυε μετὰ μεγίστης εὐκολίας τὰ μᾶλλον ἐπίπλοκα προβλήματα. Παιδίον ἔτι μετεφέρθη εἰς Παρισίους ὅπου ἐξητάσθη ὑπό τινων μελῶν τῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν. Εἰς ἥμισυ λεπτὸν εὗρε τὴν τετραγωνικὴν ρίζαν τοῦ ἀριθμοῦ 3,796,416 καὶ εἰς ἓν λεπτὸν τὴν κυβικὴν ρίζαν τοῦ ἀριθμοῦ 282,476, 249 εἰς τὴν 10ην δύναμιν. Ἔλυσεν ἐπίσης διὰ τῆς διαννοίας του τὴν ἑξῆς ἐξίσωσιν $χ5-4χ-15,779=0$. Ἐπίσης ἔδωσε τὴν λύσιν πολλῶν ἄλλων δυσκόλων προβλημάτων.

Εἷς ἕτερος ἀριθμιστὴς ὑπῆρξε τὸν παιδίον Artur Griffit γεννηθεὶς ἐν Συρακούσαις κατὰ τὸ ἔτος 1881, καὶ ὅπερ ἠδύνατο νὰ δώσῃ εἰς ὀλίγα δευτερόλεπτα τὸ ἄθροισμα τῆς προσθέσεως περισσοτέρων ἀριθμῶν συνισταμένων ἐξ 6 καὶ 7 ψηφίων ἕκαστος.

Εἷς ἕτερος ἀριθμιστὴς διάσημος ἦτο ὁ Diamandi ὅστις εἶχεν ἀπέραντον τὴν μνήμην ὀπτικήν. Ἔλυεν ἀπὸ μνήμης τὰ πολυπλοκώτερα προβλήματα. Οὕτω, εἰς τὸ τεθὲν αὐτῷ πρόβλημα· Πόσα δευτερόλεπτα περιέχουσιν 8,700 ἔτη συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν δισέκτων, ὁ Diamandi ἀπήντησεν ἐντὸς δύο λεπτῶν δώσας τὴν λύσιν ἥτις εἶναι 2,745,551,120,000 δευτερόλεπτα.

Εἷς ἕτερος ἀριθμιστὴς εἶναι ὁ Maudy ἐκ Πεδεμοντίου τῆς

Ἰταλίας. Μέχρι τῆς ἡλικίας τῶν 10 ἐτῶν ἠγνόει ἐντελῶς νὰ ἀναγινώσκῃ καὶ νὰ γράφῃ. Ὁ Maudy εἰς ἡλικίαν 15 ἐτῶν ὁδηγήθη εἰς Παρισίους ὅπου ἔδειξε δείγματα τῆς ἰδιοφυΐας του ἐνώπιον τοῦ καθηγητοῦ Broca καὶ τοῦ ἀστρονόμου Flammarion. Ὁ Maudy εἶχε μνήμην ἀκουστικὴν ἀπέραντον. Ἔκαμνε ἀπὸ μνήμης ἀφαίρεσιν δύο ἀριθμῶν συνισταμένων ἐκ 15 καὶ 20 ψηφίων. Ἐπίσης ἔκαμνεν ἀπὸ μνήμης τὴν πρόσθεσιν τὸν πολλαπλασιασμὸν καὶ τὴν διαίρεσιν συνισταμένην ἐκ πολλῶν ψηφίων, καὶ ἐξήγαγε μετὰ καταπληκτικῆς ταχύτητος τὴν τετραγωνικὴν καὶ κυβικὴν ρίζαν πολυψηφίων ἀριθμῶν.

Ἐὰν ἀνατρέξῃ τις εἰς τὰ χρονικὰ καὶ τὰ β.βλία τὰ γραφέντα περὶ ὑπερφυῶν παιδίων θὰ εὕρῃ μεταξὺ αὐτῶν πλεῖστα κεκτημένα ἐκ φύσεως τὴν ἰδιότητα τοῦ ἀριθμιστοῦ.

Ἡ σπουδὴ τῶν ὑπερφυῶν ἀριθμιστῶν ἀποδεικνύει ὅτι οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ἐνεργοῦσιν ἐν ἀρχῇ δι᾽ ὑποσυνειδήτων ἰδιοτήτων, αἵτινες κατόπιν δύνανται ν᾽ ἀναπτυχθῶσι διὰ τῆς ἀσκήσεως. Εἷς ἐξ αὐτῶν ὀνόματι Ferréol ὅστις εἶχε συγχρόνως καὶ τὴν ἰδιοφυΐαν τῆς μουσικῆς ἔλεγεν: «Ἐκ παιδικῆς μου ἡλικίας ἐξετέλουν ὅλας τὰς ἀριθμητικὰς πράξεις ἐνστίκτως, εἰς τοιοῦτον τρόπον ὥστε μοὶ ἐφαίνετο ὅτι εἶχον ἤδη ζήσει καὶ ἄλλοτε καὶ ἐξέμαθον τὰς πράξεις ταύτας ἐν προτέρᾳ ὑπάρξει.

Ἡ ἀριθμητικὴ ἰδιοφυΐα δὲν ἔχει οὐδεμίαν ἄμεσον σχέσιν μὲ τὴν εὐφυΐαν πολλάκις μάλιστα οἱ ἀριθμισταί, οἵτινες ἐνίοτε εἰσὶ καὶ ἐντελῶς ἀγράμματοι, μόλις κέκτηνται τοῦ κοινοῦ νοός. Τὴν ἰδιοφυΐαν ταύτην εἶναι ἀδύνατον νὰ τὴν ἐννοήσωμεν, ἐὰν δὲν ἀποδεχθῶμεν ἢ ὅτι ἡ ψυχὴ κέκτηται φύσει τὴν ἰδιότητα τοῦ ἀριθμεῖν ἥτις ἐκτυλίσσεται καὶ ἀναπτύσσεται βιολογικῶς ἢ ὅτι αὕτη προσεκτήσατο τὴν ἰδιότητα ταύτην ἐν προτέραις ὑπάρξεσι αὐτῆς ἢ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ἢ καὶ ἐν ἄλλοις κόσμοις.

Εἰς τὸ προσεχὲς ἡμῶν φύλλον θὰ ἐκθέσωμεν παραδείγματα μουσικῆς ἰδιοφυΐας, μαθηματικῆς ἰδιοφυΐας καὶ πολυγλωσσίας.

ΧΡΟΝΟΣ

Π. ΓΡΑΒΙΓΓΕΡ

ΤΑ ΚΗΡΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ῾ΡΕΥΣΤΑ ΝΗΜΑΤΑ.

Πολλάκις εἰς πλείστους θὰ ἀνῆλθεν εἰς τὰ χείλη των ἡ ἀπορία: Δὲν εἶναι ἄραγε δυνατὸν ἡ ὑπό τινος πιστοῦ τοποθέτησις εἰς τὸν κηροστάτην τῆς ἐκκλησίας ἑνὸς κηρίου ὡς ἀφιέρωμα διά τινα Ἅγιον, νὰ προκαλῇ μετὰ τῆς εἰκόνος τοῦ Ἁγίου τούτου καὶ τοῦ κηρίου ἄϋλόν τινα σύνδεσιν χρησιμεύουσαν ὡς μέσον συναφείας τοῦ ἀναθέσαντος τὸ ἀφιέρωμα τοῦτο πιστοῦ καὶ τοῦ πρὸς ὃν ἀνατίθεται Ἁγίου;

Τὴν ἀπάντησιν τῆς τοιαύτης ἐρωτήσεως ἠδυνήθη πρῶτος νὰ δώσῃ περὶ τὸ 1913, ὁ κ. Z. Bissky.

Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο, γράφει ὁ τελευταῖος οὗτος πρὸς τὸν διευθυντὴν τοῦ περιοδικοῦ «Journal du Magetisme et du Psychisme expe rimental, εἷς ἀρχιτέκτων τῆς Μόσχας μοὶ ἀπέστειλε φωτογραφικάς τινας παραστάσεις τοῦ περιφήμου ναοῦ τῆς Παναγίας τῆς Ἰβεροκάγια.

Εἰς τὰς φωτογραφίας ταύτας δύναται νὰ παρατηρήσῃ τις εὐκρινῶς ἀκτίνας μᾶλλον ρευστῆς ὑποστάσεως, ἃς ἐκάλεσα ἐκ τούτου «ρευστὰ νήματα» ἐκπεμπόμενα ἐκ τῶν ἀνημμένων κηρίων τῶν πρὸ τῆς Θεοτόκου τοποθετημένων κηροστατῶν, διασκορπιζομένων κατὰ πάσας τὰς διευθύνσεις ἐν τέλει ὅμως, τεινόντων κατ' εὐθεῖαν πρὸς τὴν θαυματουργὸν εἰκόνα.

Αἱ ἀνωτέρω ἀναφερθεῖσαι φωτογραφίαι ἐγένοντο πρὸς τὸν σκοπὸν διατηρήσεως τοῦ σχήματος ἑνὸς εἰκονοστασίου ὅπερ ἔμελε μετὰ ταῦτα νὰ δοθῇ πρὸς ἐπιδιόρθωσιν. Μεγίστη ὑπῆρξεν ἡ ἔκπληξις τοῦ λαβόντος τὰς φωτογρφίας ἀρχιτέκτονος καὶ κατ' ἀρχὰς ἐνόμισεν ὅτι εὑρίσκετο πρὸ τῆς περιπτώσεως κακῆς στερεώσεως τῶν πλακῶν, ἀλλ' ἔπαυσε νὰ ὑποστηρίζῃ τὴν ἰδέαν ταύτην καθότι λαβὼν μετά τινας ἡμέρας καὶ ἄλλας φωτογραφίας, παρετήρησεν ὅτι πλὴν ἐλαχίστων μεταβολῶν τὸ ἀποτέλεσμα ἦτο τὸ αὐτό.

Τότε ἐνθυμηθεὶς ἐμέ, ἢ ἀσχολούμενος μὲ τὰς ψυχικὰς μελέτας καὶ ὑποπτευθεὶς ὅτι ἐπρόκειτο ἴσως περί τινος τοιούτου φαινομένου, μοὶ ἀπέστειλε τὰς φωτογραφίας.

Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι ὁ ναὸς τῆς Παναγίας τῆς Iverskaia εἶναι εἷς τῶν μᾶλλον περιφήμων τόπων προσκυνήσεως τῆς Μόσχας, καὶ ὅτι καθ' ἑκάστην, πληθὺς πιστῶν προσκυνητῶν, κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν συνήθειαν τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας, προσερχομένη ἀγοράζει ἐκ τοῦ σκευοφυλακείου ἓν κηρίον ἢ μίαν λαμπάδα, ἣν καὶ τοποθετεῖ αὐτὴ αὕτη εἰς τὸν πρὸ τῆς εἰκόνος κείμενον κηροστάτην. Ἐνίοτε ὅμως συμβαίνει ὥστε ὁ πρὸ τῆς θαυματουργοῦ εἰκόνος τοποθετημένος κόσμος νὰ εἶναι τόσον πολύς, κατὰ τρόπον ὥστε νὰ μὴ εἶναι δυνατὸν εἰς τὸν νεωστὶ προσελθόντα προσκυνητὴν νὰ πλησιάσῃ αὐτὸς ὁ ἴδιος τὸν κηροστάτην, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ κηρίον μετακομίζεται ἀπὸ χειρὸς εἰς χεῖρα, μέχρι τοῦ κηροστάτου ἔνθα καὶ ἀνάπτεται. Ἄλλοτε πάλιν, δι' οἱονδήποτε ἄλλον λόγον, τὸ κηρίον ἀνάπτεται εἴτε ὑπὸ ἄλλου κατ' εὐθεῖαν πιστοῦ ἢ ἐκείνου ὅστις κάμνει τὸ ἀνάθημα, εἴτε ὑπὸ τοῦ φανοφόρου.

Ἐπὶ τῶν φωτογραφιῶν ἃς ἔλαβον, διακρίνεται ὅτι τὰ «ρευστὰ νήματα» δὲν ἐκπορεύονται ἐκ πάντων ἀνεξαιρέτως τῶν κηρίων· ὑπῆρχον τινὰ ἐξ ὧν οὐδὲν νῆμα ἐφαίνετο ἐξερχόμενον. Ἐπιθυμῶν νὰ ἐκπληρώσω τελείως τὸ πείραμά μου, ἐζήτησα ἐκ τοῦ ἀρχιτέκτονος νέας φωτογραφίας παρακαλῶν αὐτὸν νὰ παρατηρῇ τοὺς ἀναθέτοντας τὰ κηρία πιστοὺς καὶ νὰ ἐξετάζῃ ἐὰν ἡ ἔντασις τῶν

ρευστῶν τούτων νημάτων εἶχε σχέσιν τινὰ μὲ τὴν ζέσιν τῶν προσκυνητῶν. Ὡσαύτως ἐζήτησα ἐκ τούτου ὅπως ἔρχεται εἰς συνδιάλεξιν μετά τινος ἐκ τῶν πιστῶν ἵνα λαμβάνῃ πληροφορίας ἐπὶ τοῦ ζητήματος.

Μετά τινα χρόνον ἔλαβον σειρὰν νέων φωτογραφιῶν πεπληρωμένων δι' ἀφθόνων ἐπεξηγηματικῶν σημειώσεων.

Ἰδοὺ τὰ ἀποτελέσματα ἅτινα ἐξήγαγον ἔκ τε τῶν φωτογραφιῶν τούτων, ὡς καὶ ἐκ τῶν ἰδίων μου ἐρευνῶν :

1ον.— Ἕν κηρίον τοποθετημένον ὑπό τινος πιστοῦ, κατέχει τὴν «ρευστὴν ἐπαφὴν» ἥτις ὑφίσταται μεταξὺ τοῦ προσευχομένου καὶ τῆς ρευστῆς ἀτμοσφαίρας τοῦ ναοῦ ἐντὸς τοῦ ὁποίου κεῖται ἡ ἁγία εἰκών.

2ον.— Τὰ κηρία ἐκείνων οἵτινες προσεύχονται μηχανικῶς καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς πνευματικῆς συγκεντρώσεως, παρουσιάζουσι νήματα ἀσθενέστατα καὶ μ κροτάτου μήκους.

3ον.— Τὰ κηρία τὰ τοποθετούμενα ὑπὸ τοῦ φανοκόρου, μὴ εὑρισκόμενα εἰς ἄμεσον ρευστὴν ἐπαφὴν μετὰ τῶν ἀγορασάντων ταῦτα καὶ ἀναφθέντα ὑπό τινος ἀδιαφόρου διαμέσου δὲν παρουσιάζουσι τὸ ἐλάχιστον ἴχνος ρευστοῦ νήματος.

4ον.— Τὰ κηρία τὰ διελθόντα διὰ μέσου πολλῶν χειρῶν δίδουσι βραχύτατα ρευστὰ νήματα, ἅτινα δὲν βαίνουσι κατ' εὐθεῖαν πρὸς τὴν εἰκόνα ἀλλὰ περιστρέφονται πέριξ τῶν ἄλλων κηρίων, φαίνονται ὡς νὰ ἀκτινοβολῶσι πρὸς τὰ πέριξ εὑρισκόμενα ἄλλα κηρία μεθ' ὧν ἔσχον μεγαλειτέραν συνάφειαν, κατὰ τὴν μεταβίβασιν.

5ον.— Ἡ φύσις τῶν ρευστῶν τούτων νημάτων εἶναι ἀδύνατον νὰ ἔγκειται εἰς ἀκτῖνα τινὰ φυσικοῦ φωτὸς ἢ καπνοῦ, καθότι τινα τῶν νημάτων παρουσιάζωσιν ἐνίοτε μῆκος πολλῶν μέτρων.

Πρόκειται ἄραγε περὶ νέας τινὸς ἀνακαλύψεως ;

Ἵνα δοθῇ μεγαλειτέρα, εἰσέτι, δημοσιότης πέριξ τῆς ἐντελῶς πρωτοτύπου, διὰ τὸ ἑλληνικὸν κοινόν, συγγραφῆς τοῦ πολυτίμου φίλου τοῦ «Ἕωνος» κ. Α. Χαλᾶ, δημοσιεύομεν σήμερον καὶ τὸ δεύτερον κεφάλαιον τοῦ Μυστηρίου τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀλφαβήτου, τὸ ὁποῖον τόσην ἐγέννησε συζήτησιν.

ΑΝΤ. Φ. ΧΑΛΑ

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΑΛΦΑΒΗΤΟΥ

Β'. «ΠΑΝΤΑ ΡΕΙ»

«Ὠκεανὸς πρῶτος καλλίρροος ἦρξε γάμοιο,
ὅς ῥά κασιγνήτην ὁμομήτορα Τηθὺν ὄπυιεν».
«Ὀρφεύς».

Τόμοι ἔχουσι γραφῆ ἐπὶ τῆς μυστηριώδους, δυσνοήτου καὶ ἀεὶ ὑπεκφευγούσης αὐτῆς φράσεως τοῦ Ἡρακλείτου. Σχεδὸν πάν-

τες οἱ Πεπαιδευμένοι ἐὰν δὲν γνωρίζωσιν ἄλλο τι περὶ τοῦ Σκοτεινοῦ Φιλοσόφου, θὰ ἔχωσι τοὐλάχιστον ἀκούσῃ εἰς αὐτὸν ἀποδιδομένην τὴν «ἀνακάλυψιν» αὐτήν, τὴν τόσον εὔρειαν, ὥστε μέγισται τῆς Ἀρχαιότητος διάνοιαι νὰ διαβλέπωσι περιλαμβανόμενον εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτῆς οὐχὶ μόνον τὸ Σύμπαν, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν Ἐπιστήμην!

Ὄντως, ὁλόκληρος ἡ ἐπὶ τῆς κινήσεως θεωρία, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὸ εἶναι τῶν Φυσικομαθηματικῶν Ἐπιστημῶν ἐν τῇ σημερινῇ των «ἐξελίξει», βασίζεται καὶ ἐγεννήθη — ἐν τῇ συνολικότητι αὐτῆς καὶ ἄνευ τῆς ἐλαχίστης προσθήκης ἢ πρωτοβουλίας — ἀπὸ τὰς ἀπὸ ἀμνημονεύτων χρόνων περὶ ῥοῆς καὶ φορᾶς ἀντιλήψεις τῆς Ἀρχαίας Ἑλλάδος, τῶν ὁποίων τὴν τελειοτάτην ἀναπαράστασιν ἐκ τῶν σωζομένων συγγραμμάτων εὑρίσκομεν εἰς τὸν Πλάτωνα, τὸν εἰς τὴν ἐξέτασιν αὐτῶν δύο του Διαλόγους ἀφιερώσαντα: τὸν Κρατύλον (ἢ περὶ ὀνομάτων ὀρθότητος) καὶ τὸν Θεαίτητον (ἢ περὶ Ἐπιστήμης), μὴ ὑπολειπομένους κατὰ τὴν σπουδαιότητα οὐδ' αὐτῆς τῆς Πολιτείας, τοῦ Τιμαίου ἢ τοῦ Φαίδωνος, τοὺς τόσον ὅμως μυστηριώδεις καὶ ἀκαταλήπτους διὰ τοὺς μὴ κατέχοντας τὴν κλεῖδα τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀλφαβήτου, τὴν ὁποίαν μόλις ἀπεκαλύψαμεν.

Ὁ Σωκράτης, ὅστις μὲ ἐκπληκτικὴν ἐπιμονὴν οὔτε λόγον κάμνει περὶ τῶν ἐν τῷ Ἑλληνικῷ Ἀλφαβήτῳ διαλαμβανομένων (διότι δὲν τολμῶμεν νὰ ὑποθέσωμεν, ὅτι ἠγνόει τὴν μυστικιστικὴν αὐτοῦ διάταξιν καὶ τὰ ἀποκρυπτόμενα τῶν ὀφθαλμῶν τῶν ἀνιέρων), δεικνύει καταφανεστάτην εὐλάβειαν πρὸς τὴν περὶ ῥοῆς θεωρίαν, ὁμολογεῖ τὴν ἀνεπάρκειάν του, ὅπως νικηφόρως ἀντιταχθῇ κατ' αὐτῆς καὶ ἐν τῷ Κρατύλῳ καταλήγει μὲ τοὺς ἑξῆς αἰνιγματώδεις λόγους:

«Ταῦτα λοιπόν, (δηλαδὴ τὰ περὶ φορᾶς καὶ ῥοῆς) εἶναι ΔΥΣΚΟΛΟΝ ν' ἀποφανθῇ κανεὶς ἐὰν ἔχωσιν, ὅπως λέγουσιν οἱ περὶ τὸν Ἡράκλειτον καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἢ ἄλλως· ἄνθρωπος δ' ὀρθοφρονῶν δὲν πρέπει νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν θεραπείαν ἑαυτοῦ καὶ τῆς ψυχῆς του εἰς ὀνόματα (σημ. τὸ ἀκόλουθον κεφάλαιον διαψεύδει τὴν τοιαύτην τοῦ Σωκράτους περὶ τῶν ὀνομάτων γνώμην, ἀφοῦ ἀποδεικνύεται, ὅτι ταῦτα ἐγκλείουσι σοφίαν ἀνωτέραν ἢ κατ' ἄνθρωπον, ἡ ὁποία ἐν τῷ σπουδαιοτάτῳ αὐτῆς μορίῳ — τῷ συνδυασμῷ ὀνόματος καὶ ἀριθμοῦ —, φαίνεται νὰ ἔχῃ διαφύγῃ τὴν ὀξυδέρκειάν του), πιστεύσας εἰς ἐκείνους καὶ εἰς τοὺς νομοθέτας αὐτῶν· οὔτε νὰ διϊσχυρίζηται, ὅτι γνωρίζει τι καταγγέλλων καὶ τὸν ἑαυτόν του καὶ τὰ ὄντα, ὡς ἔχοντος οὐδενὸς οὐδὲν ὑγιές, τονίζων ὅτι τὰ πάντα ῥέουν ὡς εὔπλαστος οὐσία καὶ γενικῶς δὲν πρέπει νὰ νομίζῃ, ὅτι καθὼς οἱ ἐκ κατάρρου νοσοῦντες ἄνθρωποι, οὕτω καὶ τὰ πράγματα διάκεινται, κατεχόμενα ὑπὸ ῥεύματος καὶ κατάρρου. Ἴσως λοιπόν, ὦ Κρατύλε, οὕτω ταῦτα ἔχουν, ἴσως ὅμως καὶ ὄχι· ἀνάγκη λοιπὸν ὅπως σκεφθῇ κανεὶς καλῶς καὶ ἀνδρείως

καὶ νὰ μὴ δέχηται τὰς περὶ ροῆς καὶ φορᾶς ἀντιλήψεις εὐκόλως — καὶ μάλιστα σύ, ὅστις εἶσαι νέος καὶ ἔχεις καιρὸν νὰ σκεφθῇς — ἀφοῦ δὲ σκεφθῇς, ἐὰν εὕρῃς, νὰ τὰ ἀνακοινώσῃς καὶ εἰς ἐμέ.

Κρατύλος. — Θὰ πράξω τοῦτο. Καλῶς ὅμως γνώριζε, ὦ Σώκρατες, ὅτι οὔτε τώρα διατελῶ ΑΓΝΟΩΝ ἀλλὰ κατόπιν ΜΑΚΡΟΤΑΤΗΣ σκέψεως κατέληξα εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι τὰ πράγματα ἔχουν, ὅπως ὁ Ἡράκλειτος λέγει.

Σωκράτης. — Ὅταν λοιπὸν ἐπιστρέψῃς, θὰ μὲ διδάξῃς· τώρα δὲ καθὼς ἔχεις παρασκευασθῇ, πορεύου εἰς τὴν ἐξοχήν, θὰ σὲ συνοδεύσῃ καὶ ὁ Ἑρμογένης.

Κρατύλος. — Ταῦτα θὰ γίνωσιν, ὦ Σώκρατες,· ἀλλὰ καὶ σὺ προσπάθει ΤΩΡΑ ΝΑ ΚΑΤΑΝΟΗΣΗΣ ΑΥΤΑ»!

Τόσον αἱ τελευταῖαι λέξεις τοῦ Κρατύλου (αἱ ὁποῖαι ἐγκολποῦσιν ἰδικάς του πεποιθήσεις), ὅσον καὶ τῆς ἐπικεφαλίδος τοῦ α' τμήματος τοῦ παρόντος κεφαλαίου, καταμαρτυροῦσιν, ὅτι ὁ Πλάτων παρεσιώπα σκοπίμως γνωστὰ εἰς αὐτὸν καὶ εἰς τοὺς μεμυημένους εἰς τὰ θεῖα μυστήρια.

*
* *

Ἐν τῷ Θεαιτήτῳ ὁ Πλάτων προσπαθῶν νὰ καταρρίψῃ τὸν διϊσχυρισμὸν τοῦ Πρωταγόρου, ὅτι Ἐπιστήμη ἐστὶν αἴσθησις, ἐκφράζει τὴν γνώμην ὅτι ὁ μέγας ἐκεῖνος σοφιστὴς προκειμένου μὲν περὶ τῶν ἰδιωτῶν μεταχειρίζεται τὴν φράσιν «παντὸς χρήματος μέτρον ἄνθρωπος», αἰνιγματωδῶς ἐκφράζων ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον διενοεῖτο, ἀλλ' εἰς τοὺς μαθητάς του ἐν ἀπορρήτῳ ἔλεγε τὴν ἀλήθειαν, δηλαδὴ τὴν περὶ ροῆς καὶ φορᾶς θεωρίαν.

Σωκράτης. — Μήπως λοιπὸν ὁ Πρωταγόρας ἦτο πάσσοφος καὶ ὅσον μὲν ἀφορᾷ ἡμᾶς, τὸν ὄχλον, αἰνιγματωδῶς ἐξέφρασεν ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον διενοεῖτο, εἰς τοὺς μαθητάς του ὅμως ἔλεγεν ἐν ἀπορρήτῳ τὴν Ἀλήθειαν!

Θεαίτητος. — Τί ἐννοεῖς, ὦ Σώκρατες;

Σωκράτης. — Θὰ σοὶ ἐξηγήσω λόγον οὐχὶ ΤΥΧΑΙΟΝ· λέγει λοιπὸν ὅτι ἓν μὲν αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ οὐδὲν ὑπάρχει καὶ ὅτι δὲν δύναται κανεὶς ν' ἀπονείμῃ ὀρθῶς εἰς κανὲν ὁποιανδήποτε ἰδιότητα, ἀλλ' ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον θὰ προσηγόρευες μέγα, θὰ ἐφαίνετο μικρόν, καὶ ἐὰν βαρύ, ἐλαφρόν, καὶ οὕτω, προκειμένου περὶ πάντων, διότι τίποτε δὲν εἶναι ἕν, μήτε τι, μηδὲ χαῖρον οἱανδήποτε ἰδιότητα, ἐκ δὲ τῆς φορᾶς καὶ κινήσεως καὶ κράσεως πρὸς ἄλληλα γίνονται πάντα, ὅσα λέγομεν, ὅτι ὑπάρχουσιν, λέγοντες δὲ τὴν τελευταίαν φράσιν σφαλλόμεθα· διότι οὐδέποτε ὑπάρχει οὐδέν, ἀλλὰ πάντοτε γίγνεται.

Ἡ συνέχεια εἰς τὸ προσεχές

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἀγαπητοὶ φίλοι,

Σὺν Θεῷ καὶ μὲ τὴν ὑποστήριξίν σας, ὁ «Ἑων» συμπληρώνει, μετ' οὐ πολύ, ἔτος ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς του.

Ἡ πρόβλεψις τῆς συνεχίσεώς του, μᾶς ἔθεσεν ἐνώπιον ὡρισμένων προβλημάτων, τῶν ὁποίων τὴν λύσιν κρίνομεν σκόπιμον νὰ σᾶς τὴν γνωρίσωμεν.

Πρωτίστως λοιπόν, τὸ περιοδικὸν πρέπει νὰ μεγαλώσῃ εἰς σχῆμα καὶ περιεχόμενον, εἰς τρόπον ὥστε ἡ ἑκάστοτε παρεχομένη ὕλη νὰ εἶναι πληρεστέρα καὶ ἀρτιωτέρα. Τοιαύτη ὅμως ἔκδοσις μὲ τὴν σημερινὴν ἀκρίβειαν χάρτου, ἡμερομισθίων, κλπ. θὰ ἀνεβίβαζε τὸ ποσὸν τῆς συνδρομῆς τόσον, ὥστε, πολλοὶ ἴσως, δὲν θὰ ἦτο εὔκολον νὰ τὴν καταβάλωσιν. Ἀπεφασίσαμεν λοιπὸν ἀπὸ τοῦ δευτέρου ἔτους, ὁ «Ἑων» νὰ ἐκδίδεται ἅπαξ τοῦ μηνός, εἰς σχῆμα βιβλίου πρώτου μεγέθους, μὲ 16 ἢ 24 σελίδας.

Δεδομένου ὅτι τὸ περιοδικόν μας ἀναγινώσκεται ὑπὸ ὡρισμένων κύκλων, θὰ παύσωμεν ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς ἔτους νὰ τὸ δίδωμεν εἰς τὰ κατὰ τόπους πρακτορεῖα. Δέον, συνεπῶς νὰ γνωρίζωσι πάντες ὅσοι τὸ ἀγοράζουσιν, ὅτι ἂν θέλουν νὰ τὸ παρακολουθήσωσιν, ὀφείλουσι νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταί.

Πρὸς εὐκολίαν, θὰ ἐπισυνάψωμεν εἰς τὸ ἑπόμενον τεῦχος ἀνὰ ἓν δελτίον ἐγγραφῆς συνδρομητῶν, τὸ ὁποῖον συμπληρούμενον θὰ μᾶς ἐπιστραφῇ. Ἐπὶ τοῦ δελτίου αὐτοῦ δύνανται οἱ ἀναγνῶσταί μας νὰ ἐγγράψωσι καὶ ἄλλους φίλους των, λαμβάνοντες τὴν πλήρη καὶ αὐτοπροαίρετον συγκατάθεσίν των.

Σκεπτόμεθα, κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος, νὰ ἐπιτελέσωμεν σοβαρὰς προόδους, ὄχι μόνον ἀπὸ τεχνικῆς παρουσιάσεως τοῦ περιοδικοῦ, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ὕλης. Χωρὶς νὰ παραλείψωμεν τὴν ἐπιστημονικὴν ἡμῶν βάσιν, θὰ τὸ καταστήσωμεν τερπνότερον. Περὶ τούτων ὅμως. προτιμῶμεν νὰ κρίνετε σεῖς ἐν καιρῷ.

Ἐπιθυμοῦμεν νὰ μᾶς παρέξετε ὅλην τὴν ἠθικήν σας ἀρωγὴν ἵνα ἐξασφαλισθῇ ἡ ζωὴ τοῦ περιοδικοῦ, τὸ ὁποῖον — τὸ τονίζομεν μίαν ἀκόμη φορὰν — ἐνῷ δὲν ἔχει κανένα ἀπολύτως ἐπιχειρηματικὸν ἢ κερδοσκοπικὸν σκοπόν, φιλοδοξεῖ νὰ ἐξυπηρετήσῃ καὶ νὰ εἰσαγάγῃ τὰς μεταφυσικὰς θεωρίας, ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζεται ἡ ἠθικὴ τοῦ ἀτόμου καὶ ἡ πρὸς τὰς καθαρὰς σφαίρας ἐξύψωσίς του.

Θὰ ἐπανέλθωμεν, λεπτομερέστερον ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου.

Ἐν τῷ μεταξύ, εὐχαρίστως θὰ ἠκούαμεν καὶ τὰς ἰδικάς σας γνώμας καὶ διαθέσεις.

Ἡ Διεύθυνσις

ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ & ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἡ Παρισινὴ *Πρωΐα* προέβη εἰς γενναιόφρονα χειρονομίαν. Διέθεσε ποσὸν 150 χιλιάδων φράγκων, ὑπὲρ τῆς προόδου τῶν ψυχικῶν ἐπιστημῶν. Τὸ ποσὸν τοῦτο διηρέθη εἰς τρία βραβεῖα ἐκ 50 χιλ. φρ. ἕκαστον καὶ θὰ τὰ λάβῃ ὁ μεσάζων ὁ ὁποῖος θὰ παραγάγῃ διὰ τρόπου κατηγορηματικοῦ καὶ κατόπιν ἐξελέγξεως,

1) Φαινόμενα *ὑψώσεως*, δηλ. νὰ ἀνυψώσῃ ἢ νὰ μετακινήσῃ ἀντικείμενα ἄνευ ἐπαφῆς ἢ χρήσεως τῶν ἀνθρωπίνων ὀργάνων,

2) Φαινόμενα *ἐκτοπλασμίας*, δηλ. νὰ παραγάγῃ ὑλοποιήσεις προερχομένας ἐκ τοῦ σώματός του εἰς σχήματα προσώπων ἢ μελῶν ἀνθρωπίνων, καὶ

3) Φαινόμενα ἀΰλου *γραφῆς*, δηλ. νὰ προκαλέσῃ ἄνευ ἐπαφῆς, ἐπὶ χάρτου γραφὴν διὰ κιμωλίας ἢ μολυβδίδος ἢ καὶ σχήματα, τῶν ὁποίων δὲν εἶνε ὁ ἴδιος συγγραφεύς.

Οἱ μεσάζοντες ποῦ θὰ λάβουν μέρος, θὰ τεθοῦν ὑπὸ τὸν ἄμεσον ἔλεγχον ἐπιτροπῆς ἀποτελεσθείσης παρὰ τοῦ καθηγητοῦ Ἀρσονβάλ, καθηγητοῦ Ρισὲ καὶ Γκραμόντ, ἁπάντων μελῶν τῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν.

× × ×

Εὐχαρίστως πληροφορούμεθα τὴν προσεχῆ ἔκδοσιν ποιητικῆς συλλογῆς τοῦ κ. Claude Beranger, μὲ πρόλογον τοῦ κ. Emile Ripert, ὑπὸ τὸν τίτλον «En écoutant mon coeur». Ἡ συλλογὴ αὕτη ἐβραβεύθη διὰ τοῦ Ἐθνικοῦ Βραβείου Ποιήσεως (1912) τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ τὸ προμηθευθῶσι, δύνανται ν' ἀποτανθῶσι πρὸς τὸν συγγραφέα, 8 Boulevard Chave, Marseille (B.—du.—Rh,) συναποστέλλοντες καὶ φρ. γαλ. 1.50

× × ×

Ὁ κ. Παπαντώνης ἐξ Ἁγίων Σαράντα, μᾶς γνωρίζει ἓν ἀρκετὰ σημαντικὸν γεγονὸς τηλεπαθείας. Εὑρισκόμενος κάποτε ὑπὸ τὸ κράτος ἰσχυρᾶς μελαγχολίας, προῃσθάνετο ὅτι κἄτι κακὸν ἔμελλε νὰ τοῦ συμβῇ, ὅτε τὴν νύκτα τῆς 7ης Ν)βρίου, εἶδε κόρην τινα μεθ' ἧς εἶχε τότε συνδεθῇ, νὰ εὑρίσκεται ἐντὸς τοῦ τάφου τῆς μητρός της ἥτις εἶχε προαποβιώσει. Ἀνησυχήσας σπεύδει πρὸς συνάντησιν ἐκείνης, ὅτε κατὰ τὴν [ἐν Θεσσα)νίκῃ διαμονήν του καὶ ἐντὸς τοῦ δωματίου τοῦ ξενοδοχείου, τῷ παρουσιάζεται ἡ κόρη καὶ λέγει· «Πάνο, φεύγω πρόσεξε μὴν ἔλθῃς μαζύ μου». Τὴν νύκτα ἐκείνην διῆλθε πλήρη κακῶν ἐνυπνίων. Ὅταν τέλος, ἔφθασεν εἰς τὸ μέρος ὅπου ἡ κόρη κατῴκει, τὸν ἐπληροφόρησαν ὅτι αὕτη εἶχεν ἀποθάνει καὶ δὴ τὴν ἰδίαν ἀκριβῶς ὥραν καθ' ἣν ἐνεφανίσθη εἰς τὸ ξενοδοχεῖον. Τὸ φαινόμενον τοῦτο ἀποδεικνύει κάλλιστα τὴν ὕπαρξιν πνεύματος ἐν τῷ ἀνθρώπῳ, ὅπερ, κατὰ τὴν ἀπαλλαγήν του ἀπὸ τῆς ὕλης, ἠθέλησε νὰ εἰδοποιήσῃ περὶ τοῦ ὑλικοῦ χωρισμοῦ του ἀπὸ ἀγαπημένον πρόσωπον, εἶνε συνάμα ἐκ τῶν φαινομένων ἐκείνων ἅτινα μετὰ τόσης φροντίδος περισυλλέγει ὁ πολὺς Φλαμμαριών, στηρίζων ἐπὶ τούτων τὴν ἀπόδειξιν τῆς ὑπάρξεως ψυχῆς.

× × ×

Ἀπὸ μίαν πολεμικὴν μεταξὺ τοῦ Henri Barbusse καὶ τοῦ Romain Rolland, τὴν ὁποίαν ἤρχισεν ὁ πρῶτος, πληροφορούμεθα ὅτι ὁ Rolland ὁ συγγραφεὺς τοῦ Κλεραμπώ, ἔχει τὰς ἑξῆς ἰδέας περὶ κομμουνισμοῦ· 1ον) ὅτι ἡ θεωρία τοῦ νεομαρξιστικοῦ κομμουνισμοῦ, δὲν ἀνταποκρίνεται πρὸς τὴν ἀληθῆ ἀνθρωπίνην πρόοδον καὶ 2ον) ὅτι ἡ ἐφαρμογή της ἐν Ρωσσίᾳ, ὄχι μόνον διεκρίθη ἀπὸ φρικώδη καὶ σκληρὰ λάθη, ἀλλὰ καὶ οἱ ἀρχηγοί της ἐθυσίασαν συχνάκις τὰς ὑψηλοτέρας ἠθικὰς ἀξίας, τὴν ἀνθρωπότητα, τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν πολυτιμοτέραν, τὴν ἀλήθειαν. Σημειωτέον δὲ ὅτι καὶ ὁ Rolland θέλει ἀνατροπὴν τῶν ἰσχυόντων κοινωνικῶν καθεστώτων καὶ τὴν ἐπ' ἄλλων νεωτέρων ριζοσπαστικῶν βάσεων ἀναμόρφωσιν καὶ διαβίωσιν τῶν κοινωνιῶν.

× × ×

Τὴν 17ην Ἰανουαρίου, ὁ κ. Κων. Ἀγγελόπουλος, Ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑταιρείας Νεστλέ, ἀνεδέξατο τὴν μικρὰν θυγατέρα τοῦ κ. Α. Χατζηαποστόλου, δώσας εἰς αὐτὴν, τὸ ὄνομα Μαρία.

Ὁ κ. Θεμελ. ἐξ Ἀθηνῶν, μᾶς διηγεῖται ὅτι, πρό τινων ἐτῶν συνέβη τὸ ἑξῆς γεγονός. Ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἀλὴ Πασᾶ, ἐν Ἠπείρῳ, πολλοὶ τῶν πλουσίων ἔκρυπτον τὰ χρήματά των εἰς τὴν γῆν ἐκ τοῦ φόβου τῆς ἁρπαγῆς καὶ πολλοὶ τῶν θησαυρῶν τούτων παρέμειναν καὶ παραμένουν κεκρυμμένοι καὶ ἄγνωστοι. Κάποια γνωστὴ τοῦ ἐπιστολογράφου μας, εἶδε καθ' ὕπνον, μίαν γυναῖκα, λευκὰ ἐνδεδυμένην, ἥτις τῆς ὑπέδειξεν ἀκριβῶς τὸ μέρος καὶ τὸ σπῆτι ὅπου ὑπῆρχε «βρεσίδι» τῆς ὥρισε δὲ καὶ τὴν ἡμέραν, ὥραν καὶ τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον θὰ ἔπαιρνε τὸν θησαυρόν. Ἡ γυνὴ οὕτω καὶ ἔκαμε καὶ ἀνεκάλυψε θησαυρὸν ἀπὸ χρυσὰ φλωριά. Καὶ ὁ κ. Θεμελ. ἐρωτᾷ· Ποία ἦτο ἡ μυστηριώδης αὐτὴ δύναμις; Τὸ φαινόμενον δὲν εἶναι πρωτάκουστον. Πολλὰ τοιαῦτα ἔχομεν ἀκούση. Εἶνε ἄξιον δὲ ἐρεύνης διότι πολλάκις ἐβεβαιώθησαν παρόμοια γεγονότα. Ἡ ἐξήγησις δὲν εἶνε εὔκολος. Δυνάμεθα, ἐν τούτοις, βασίμως νὰ ὑποστηρίξωμεν ὅτι, ἐν προκειμένῳ, ἡ γυνὴ ἐκείνη εἶχε κρύψει τὴν περιουσίαν της ἡ ἰδία, εἰς μέρος τὸ ὁποῖον μόνη αὐτὴ ἐγνώριζε καὶ τὸν θησαυρὸν τοῦτον, ἠθέλησε νὰ θέσῃ εἰς διάθεσιν προσώπου τῆς ἐκλογῆς της, ἐμφανισθεῖσα ὡς ὁ κ. Θεμελ. ἀναφέρει. Πάντως, ἔχομεν μίαν ἐπὶ πλέον ἀπόδειξιν ὅτι ἡ ψυχὴ ἐπιζεῖ τοῦ θανάτου καὶ δύναται νὰ ἐνεργήσῃ.

× × ×

Μετὰ βαθείας θλίψεως ἀγγέλλομεν τὸν θάνατον τοῦ σεβαστοῦ καὶ καλοῦ γέροντος Γεωργίου Ἀγγελοπούλου, ἐν Ἀμαρουσίῳ, τὴν 8ην Φεβρουαρίου.

× × ×

Εἰς τὸ προσεχὲς τεῦχος θὰ δημοσιεύσωμεν καὶ ἓν *πνευματιστικὸν* διήγημα τοῦ γνωστοῦ διηγηματογράφου κ. Α. Παπαχρήστου, μὲ ὑπόθεσιν πνευματιστικήν. Ὡς γνωστόν, εἰς τὰ πνευματιστικὰ διηγήματα, ὀφείλουν τὴν μεγάλην δημοτικότητά των, ὁ Ἔδγαρ Πόε, ὁ Κόναν Ντόϋλ κλπ.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Π. Κ. Λογοθ. Ἐνταῦθα, ***Π.*** Χ. ***Παπαδ.*** Ἐνταῦθα, ***Γ. Μ. Βαΐαν.*** Πειραιᾶ, ***Ι. Πολιτ.*** Πειραιᾶ, ***Γ. Τζαβ.*** Κόρινθον, ***Ὀθ. Κωνστ.*** Σμύρνην. Ζητηθέντα φύλλα ἀπεστάλησαν. ***Γεν. Πρακτ.*** Κάϊρον. Ἐστείλαμεν φύλλα ἐκ νέου καὶ ἐγράψαμεν. ***Α. Δεβετζ.*** Μυριόφυτον. Ἐστάλησαν ζητηθέντα. ***Σ. Μαρτ.*** Κέρκυραν. Σᾶς ἀπηντήσαμεν ἤδη καὶ ἀναμένομεν. ***Αγ. Κουμουτ.*** Μολάους. Ἐλάβομεν καὶ εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. Σᾶς ἐνεγράψαμεν καὶ ἐστείλαμεν φύλλα συμφώνως ἐπιθυμίᾳ σας. ***Γ. Κορδ.*** Τ. Τ. 911. Τὰ ἐλάβατε; εἰδοποιήσατέ μας. ***Σ. Ζοῦμ.*** Ἰωάννινα. Ἐγράψαμεν λεπτομερῶς. ***Δ. Σιωμ.*** Ἰωάννινα. Ἐγράψαμεν. ***Α. Κούκ.*** Τ. Τ. 922. Ἐστείλαμεν καὶ πάλιν τεύχη. ***Ν. Νικολ.*** Κάρυστον, ***Γ. Μπαξεβ.*** Πύργον, ***Κ. Τσούνταν***, Θεσ)νίκην, ***Ι. Παπαϊωάν.*** Δημητσάνα. Ζητηθέντα ἀπεστάλησαν. ***Π. Παπαντ.*** Ἁγίους Σαράντα. Φύλλα ἐστείλαμεν εἰς ὑποδειχθεῖσαν διεύθυνσιν καθὼς καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 15. Ἐλάβομεν Δρ. 2. ***Χαριτ. Νέον***, Τρίκκαλα. Ἔχει καλῶς. ***Χ. Μπεν***, Κέρκυραν. Γράφομεν. ***Σ. Δημ.***, Πρέβεζαν. Ἐστάλη. ***Ε. Μαλοῦχ.***, Σπάρτην. Σᾶς ἀπεστάλη φύλ. 18. ***Ν. Μουτσικ.*** Πράκτορα Ἐφημερίδων, Τρίκκαλα. Σᾶς ἀπεστάλησαν καὶ ἐχρεώθητε Δρχ. 1.20. ***Αχ. Καραν.***, Τρίκκαλα. Σᾶς ἀπεστάλη τὸ ὑπ' ἀριθ. 18. Ὅσον διὰ τὰ προτεινόμενα, εὑρίσκομεν τὴν ἰδέαν σας πολὺ καλήν, δὲν δυνάμεθα ὅμως νὰ τὴν ἐφαρμόσωμεν εὐθὺς ἀμέσως. Θὰ γίνῃ καὶ αὐτὸ προσεχῶς, ἐλπίζομεν. ***Β. Γεωργ.***, Σμύρνην. Σᾶς ἀπεστάλησαν καὶ θὰ φροντίσωμεν καὶ διὰ τὸ ἕτερον. ***Αγ. Κουμουτσ.*** Μολάους. Ἀπεστείλαμεν τὸ Βιβλίον τοῦ κ. Χαλᾶ καὶ σᾶς ἐγράψαμεν. ***Θ. Σκουρ.*** Καρπενήσιον, ***Β. Βογιατ.*** Σμύρνην, ***Ἠλ. Κωνσταν.*** Νιγρίτα, ***Α. Πετροπ.*** Ἐνταῦθα. Σᾶς ἀπεστάλησαν ζητηθέντα φύλλα ὡς δείγματα καὶ ἀναμένομεν. ***Δ. Θεμελ.*** Ἐνταῦθα. Εὐχαριστοῦμεν διὰ τοὺς καλοὺς λόγους σας. Τὴν γνώμην μας ἐπὶ τοῦ φαινομένου τὴν διαβάζετε εἰς τὴν κίνησιν. ***Σ. Μαρτ.*** Κέρκυραν. Ἀναμένομεν συνεργασίαν σας. Διὰ τὰ λοιπὰ εὐχαριστοῦμεν. ***Νικ. Νικολακ.*** Ἐνταῦθα. Δὲν θὰ ἦτο ἄσχημον νὰ διεξέρχεσθε καὶ τὴν παροῦσαν στήλην πάντοτε. Ἐπιθυμοῦμεν καὶ ἡμεῖς νὰ ἀνταλλάσσωμεν ἐπιστολὰς μετὰ τῶν φίλων μας, ἀλλὰ οἱ φίλοι μας πληθύνονται καὶ ἂν δὲν ἔχωμεν τὴν ἔντυπον ἀλληλογραφίαν θὰ μᾶς εἶναι ἀδύνατον νὰ τοὺς προφθάνωμεν ὅλους.

Ὁ «Ἕων» πωλεῖται ἐν Ἀθήναις ἀποκλειστικῶς ἀπὸ τὰ κάτωθι περίπτερα, εἰς τὸ ἐσωτερικὸν δὲ ἀπὸ τὰ Πρακτοκτορεῖα τῆς Ἑταιρείας τοῦ Ἑλλην. Τύπου:

1) Σταθμὸς Κηφισσίας: Περίπτερον κ. Γ. Λαμπρινοῦ, δεξιᾷ τῷ εἰσερχομένῳ.

2) Σταθμὸς Σιδηροδρόμου Ἀθηνῶν-Πειραιῶς κ. Θεοχάρη.

3) Περίπτερον κ. Λ. Παπαγιαννη, ἀρχὴ τῆς ὁδοῦ Πατησίων, γωνία φαρμακείου Μαρινοπούλου.

4) Κατάστημα κ. Γιαννοπούλου, Χαυτεῖα, ἔμπροσθεν παντοπω᾽είου Ψαραύτη καὶ Κηρύκου.

5) Περίπτερον κ. Φρειδερίκου, γωνία Αἰόλου-Πανεπιστημίου

6) Περίπτερον κ. Θ. Δραγώνα, Χαυτεῖα, γωνία ὁδοῦ Αἰόλου καὶ Σταδίου.

7) Περίπτερον κ. Α. Παπλωματοπούλου καὶ Σια, γωνία Ἀρσακείου, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πανεπιστημίου καὶ Πεσματζόγλου.

8) Ἐκδοτικὸς οἶκος κ. Βασιλείου, Σταδίου 42.

Διὰ τους μαθητὰς καὶ φοιτητάς.— *Ὁ ἐγγράφων τρεῖς συνδρομητὰς λαμβάνει δωρεὰν τὰ μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντα τεύχη τοῦ Ἕωνος, ὁ ἐγγράφων πέντε γίνεται συνδρομητὴς δωρεὰν ἐπὶ ἓξ μῆνας, ὁ ἐγγράφων ὀκτὼ γίνεται συνδρομητὴς δωρεαν ἐπὶ ἔτος.*

Οἱ ἐπιθυμοῦντες προηγούμεεα τεύχη τοῦ περιοδικοῦ, παρακαλοῦνται ν᾽ ἀπευθύνωνται εἰς τὰ γραφεῖα μας, ἀποστέλλοντες συνάμα καὶ τὸ ἀντίτιμον, πρὸς λεπτὰ 50 ἕκαστον.